

Српс, 29.2.16

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 143/2016
Дана 25.02.2016 године
Б Е О Г Р А Д
Немањина бр. 9

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Верољуба Цветковића, председника већа, Татјане Вуковић и Бојане Пауновић, чланова већа, уз учешће саветника Богдана Јанковића, записничара, у кривичном предмету окривљеног Вељка Беливука, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалби браниоца окривљеног Вељка Беливука, адвоката Славка Петрића, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду К.бр. 4234/10 од 20.11.2015. године, у седници већа одржаној дана 25.02.2016. године, у присуству окривљеног Вељка Беливука, његовог браниоца, адвоката Славка Петрића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног Вељка Беливука, адвоката Славка Петрића, па се пресуда Вишег суда у Београду К.бр. 4234/10 од 20.11.2015. године, ПОТВРЂУЈЕ.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К.бр. 4234/10 од 20.11.2015. године, окривљени Вељко Беливук оглашен је кривим због извршења кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121 став 1 Кривичног законика и осуђен је на казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци и 15 (петнаест) дана у коју му се урачунава време проведено у притвору од 11.12.2007. године до 15.01.2008. године и од 18.09.2008. године до 29.01.2009. године.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да суду на име трошкова кривичног поступка исплати износ од 162.655,00 динара и на име судског паушала 20.000,00 динара.

Према окривљеном је на основу члана 422 тачка 3 Законика о кривичном поступку одбијена оптужба да је извршио кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348 став 1 Кривичног законика.

Против ове пресуде, благовремену жалбу је изјавио бранилац окривљеног Вељка Беливука, адвокат Славко Петрић, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са жалбеним предлогом да Апелациони суд у Београду уважи жалбу браниоца окривљеног, преиначи првостепену пресуду и ослободи од оптужбе окривљеног, те да на седницу већа буду позвани бранилац и окривљени, што је и учињено.

У свом поднеску Ктж.бр. 146/16 од 03.02.2016. године, Апелационо јавно тужилаштво у Београду предложило је да се жалба браниоца одбије као неоснована и побијана пресуда потврди у целости.

Апелациони суд у Београду одржао је седницу већа у присуству окривљеног Вељка Беливука и његовог браниоца, адвоката Славка Петрића, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, на којој је размотрио списе и испитао пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби, па је имајући у виду наводе садржане у поднеску Апелационог јавног тужилаштва у Београду, те наводе одбране на седници већа, нашао:

-жалба је неоснована.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, бранилац окривљеног у својој жалби наводи да првостепени суд базира осуђујућу пресуду директно на исказу сведока Д [ ] Г [ ] и Н [ ] М [ ] који притом нису дали идентичне исказе, и то у погледу чињенице да ли је окривљени прво ударио општећеног Б [ ] М [ ] пиштољем или столицом у главу и да ли га је уопште ударио пиштољем, да сведок Н [ ] М [ ] наводи да се догађај десио 24.10.2007. године, док окривљени одговара за догађај од 20.10.2007. године, што све указује да искази ова два сведока нису поуздани, да је сведок Н [ ] М [ ] изјавио да је око 80% сигуран да је Вељко Беливук пуцао, да општећени не зна ко му је нанео повреде, да се ДНК профил окривљеног не поклапа ни са једним ДНК профилем из трагова који су пронађени и изузети са лица места извршења кривичног дела, те да сведоци И [ ] М [ ] Р [ ] Г [ ] М [ ] И [ ] М [ ] С [ ] сагласно изјављују да је окривљени отишао са лица места пре догађаја за који одговара.

Супротно овим жалбеним наводима Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд у потпуности и правилно утврдио чињенично стање и то у

погледу чињенице да је окривљени тешко телесно повредио оштећеног Б [REDACTED] М [REDACTED] тако што га је ударио металном столицом по глави, правилно прихватајући записник о препознавању лица ПУ за Град Београд од 11.12.2007. године, из којег се утврђује да је Д [REDACTED] Г [REDACTED] са 100% сигурности указао на окривљеног као лице које је барском столицом ударило оштећеног Е [REDACTED] М [REDACTED] по глави, те налаз и мишљење судског вештака др Милоша Јанчића у погледу механизма настанка повреде, тако и исказе саслушаних сведока Д [REDACTED] Г [REDACTED] и Н [REDACTED] М [REDACTED] у погледу чињенице да је окривљени ударио оштећеног барском столицом у главу, те су по оцени овог суда разлике у погледу тврдњи ових сведока да ли је окривљени оштећеног прво ударио пиштољем или столицом по глави, те касније ублажавање исказа, као и околност да је сведок Н [REDACTED] М [REDACTED] рекао да се догађај десио 24.10.2007. године, прелевантне и без утицаја на правилност закључивања првостепеног суда, с обзиром да је очигледно да је у питању само један догађај, те да је датум када се он одиграо, фиксиран не само исказима сведока већ и материјалним доказима изведеним током кривичног поступка.

Имајући у виду чињенично стање утврђено на несумњив начин прихватањем поменутих доказа и њиховом оценом као јасних и логичних, и по оцени Апелационог суда у Београду тврдње саслушаних сведока М [REDACTED] С [REDACTED] И [REDACTED] М [REDACTED] Г [REDACTED] Р [REDACTED] и М [REDACTED] И [REDACTED] (који притом међусобно нису сагласни у погледу времена када је окривљени дошао на сплав, односно када су га видели први пут, те када су га последњи пут видели и када се десила пуцњава), а у ситуацији када и сам окривљени потврђује своје присуство у моменту када је дошло до расправе између радника обезбеђења и момака који су хтели да уђу на сплав (након које је у наставку догађања одмах дошло до повређивања оштећеног), не доводе у сумњу правилност закључка првостепеног суда у погледу утврђеног чињеничног стања, а како је то напред наведено.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио одредбе кривичног закона и нашао да су се у радњама окривљеног стекла сва битна, објективна и субјективна обележја бића кривичног дела тешке телесне повреде из члана 121 став 1 Кривичног законика за које га је и огласио кривим.

Испитујући првостепену пресуду по службеној дужности у делу одлуке о кривичној санкцији, сходно одредби члана 451 став 1 Законика о кривичном поступку, будући да се у жалби браниоца окривљеног овај жалбени основ не образлаже, Апелациони суд у Београду налази да је првостепени суд правилно утврдио и ценио све околности из члана 54 Кривичног законика које утичу на то да казна буде мања или већа, те је и у овом делу донео правилну одлуку и од олакшавајућих околности на страни окривљеног ценио [REDACTED] личне и породичне прилике, да је [REDACTED] те се у одсуству отежавајућих околности правилно определио за казну затвора у трајању од 5 (пет) месеци и 15 (петнаест) дана, у

коју му је урачунао време проведено у притвору. И по налажењу Апелационог суда у Београду изречена кривична санкција по својој врсти и висини одговара степену друштвене опасности извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног, те ће њоме бити остварена сврха кажњавања.

Са изнетих разлога, а на основу члана 457 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Богдан Јанковић, с.р.**

**Председник већа-судија
Верољуб Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић**

WWW.KRIK.rs